

“मीठे बच्चे- तिमी ईश्वरीय सेवाधारी सच्चा सेलभेसन आमी हौ, तिमीले सबैलाई शान्तिको सेलभेसन दिनु छ।

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरुसँग कसैले शान्तिको सेलभेसन माग्छन् भने उनलाई के सम्झाउनु पर्छ?

उत्तर:- उनलाई भन, बाबा भन्नुहुन्छ- के अहिले यहाँ नै तिमी शान्ति चाहन्छौ? यो कुनै शान्तिधाम होइन। शान्ति त शान्तिधाममा नै हुन सक्छ, जसलाई मूलवतन भनिन्छ। आत्माको जब शरीर हुँदैन तब शान्ति हुन्छ। सत्ययुगमा पवित्रता-सुख-शान्ति सबै हुन्छ। बाबा नै आएर यो वर्सा दिनुहुन्छ। तिमीले बाबालाई याद गर।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ। सबै मानिसहरुले आफुभित्र आत्मा छ भन्ने जानेका छन्। जीव आत्मा भन्छन् नि। पहिला म आत्मा हुँ, पछि शरीर मिल्छ। कसैले पनि आफ्नो आत्मालाई देखेको छैन। केवल यति मात्र जानेका छन्- आत्मा हुँ। जसरी आत्मालाई जानेका छैनन्, देखेका छैनन्, त्यस्तै परमपिता परमात्मालाई पनि भन्छन्- परम आत्मा अर्थात् परमात्मा, तर उहाँलाई देखेका छैनन्। न आफूलाई, न बाबालाई देखेका छन्। भन्छन्- आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। तर यथार्थ रीतिले जानेका छैनन्। ८४ लाख योनि पनि भनिदिन्छन्, वास्तवमा ८४ जन्म हो। कुन आत्माले कति जन्म लिन्छ? यो पनि जानेका छैनन्। आत्माले बाबालाई पुकार्छ, तर न त देखेका छन्, न यथार्थ रीतिले चिनेका छन्। पहिला त आत्मालाई यथार्थ रीतिले चिनेपछि नै बाबालाई चिन्न सक्छन्। आफूलाई नै चिनेका छैनन् भने सम्झाउने कसले? यसलाई भनिन्छ- आत्म-अनुभूति (सेल्फ रियलाइज) गर्नु। यो बाबा सिवाय अरु कसैले गराउन सक्दैन। आत्मा के हो, कस्तो हो, कहाँबाट आत्मा आउँछ, कसरी जन्म लिन्छ, कसरी यति सानो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। आफूलाई चिनेका छैनन् भने बाबालाई पनि चिनेका छैनन्। यो लक्ष्मी-नारायण पनि मनुष्यको पद हो नि। यिनीहरुले यो पद कसरी पाए? यो कसैले पनि जानेका छैनन्। जान्न त मनुष्यले नै पर्यो नि। भन्छन्- यी वैकुण्ठका मालिक थिए, तर उनीहरुले यो मालिकपना लिए कसरी, फेरि कहाँ गए? केही पनि जानेका छैनन्। अहिले तिमीले त सबैथोक जानेका छौ। जसरी बच्चाले पहिला जान्दछ, बेरिस्टर भनेको के हो? पढ्दै पढ्दै बेरिस्टर बन्छ। त्यस्तै यो लक्ष्मी-नारायण पनि पढाइबाट बनेका हुन्। बेरिस्टरी, डाक्टरी आदि सबैका किताब हुन्छन् नि। यिनको किताब फेरि हो गीता। त्यो पनि कसले सुनायो? राजयोग कसले सिकायो? यो कसैले जानेका छैनन्। त्यसमा नाम बदलिदिएका छन्। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्, उहाँ आएर तिमीलाई कृष्णपुरीको मालिक बनाउनु हुन्छ। कृष्ण स्वर्गका मालिक थिए नि, तर स्वर्गलाई पनि जानेका छैनन्। नत्र किन कृष्णले द्वापरमा गीता सुनाउनु भयो भन्छन्? कृष्णलाई द्वापरमा लिएर गएका छन्, लक्ष्मी-नारायणलाई सत्ययुगमा, रामलाई त्रेतामा। लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा उपद्रव देखाउँदैनन्। कृष्णको राज्यमा कंस, रामको राज्यमा रावण आदि देखाएका छन्। राधा-कृष्ण नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। बिल्कुल अज्ञान अन्धकार छ। अज्ञानलाई अन्धकार भनिन्छ। ज्ञानलाई प्रकाश भनिन्छ। अब उज्यालो बनाउनेवाला को? उहाँ हुनुहुन्छ बाबा। ज्ञानलाई दिन, भक्तिलाई रात भनिन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो भक्तिमार्ग पनि जन्म जन्मान्तरदेखि चल्दै आएको छ। सिँढी उत्रिँदै आएका छन्। कला कम हुँदै जान्छ। घर बन्दा नयाँ हुन्छ फेरि दिन प्रतिदिन आयु घट्दै जान्छ। तीन चौथाई पुरानो भएपछि त्यसलाई पुरानै भनिन्छ। बच्चाहरुलाई पहिला यो निश्चय हुनुपर्छ- उहाँ सबैका बाबा हुनुहुन्छ, जसले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ, सबैको लागि पढाइ पढाउनु हुन्छ। सबैलाई मुक्तिधाम लैजानु हुन्छ। तिमीसँग लक्ष्य छ, उद्देश्य छ। यो पढाइ पढेर गयो भने तिमीले गद्दीमा बस्न पाउने छौ। बाँकी सबैलाई मुक्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ। चक्रको बारेमा जब सम्झाउँछौ, त्यसमा देखाउँछौ- सत्ययुगमा यसरी धेरै धर्म हुँदैनन्। त्यसबेला यी आत्माहरु निराकारी दुनियाँमा रहन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- यो आकाश पोलार ध्रुवीय छ। वायुलाई वायु भन्छौ, आकाशलाई आकाश। यस्तो होइन- सबै परमात्मा हो। मानिसहरु सम्झन्छन्- वायुमा पनि भगवान छ, आकाशमा पनि भगवान छ। अहिले बाबा बसेर सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। बाबाकहाँ जन्म त लियो फेरि कसले पढाउँछ? बाबा नै रुहानी टिचर बनेर पढाउनु हुन्छ। राम्रोसँग पढेर पढाइ पुरा गर्यो भने साथै लिएर जानुहुन्छ र फेरि पार्ट खेल्न आउँछौ। सत्ययुगमा सबैभन्दा पहिला तिमी नै आएका थियौ। अब फेरि सबै जन्महरुको अन्त्यमा आइपुगेका छौ, फेरि सुरुमै आउने छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- दौड लगाऊ।

राम्रोसँग बाबालाई याद गर, अरूलाई पढाउनु छ। नत्र यतिका सबैलाई कसले पढाउँछ? अवश्य बाबाको सहयोगी बन्छौं नि। नाम त खुदाई खिदमतगार पनि छ नि। अंग्रेजीमा सेलभेशन आर्मी भनिन्छ। कुनचाहिँ सेलभेशन माग्छन्? सबैले भन्छन् शान्तिको सेलभेशन दिनुहोस्। बाँकी उहाँले कुनै शान्तिको सेलभेशन दिनुहुन्न। जसले शान्तिको सेलभेशन माग्छन् उनीहरूलाई भन- बाबा भन्नुहुन्छ- के अहिले यहाँ नै तिमीलाई शान्ति चाहियो? यो कुनै शान्तिधाम कहाँ हो र? शान्ति त शान्तिधाममा नै हुन सक्छ, जसलाई मूलवतन भनिन्छ। शरीर नहुँदा आत्मा शान्तिमा हुन्छ। बाबा नै आएर यो शान्ति दिनुहुन्छ। तिमीसँग पनि सम्झाउने धेरै युक्ति हुनुपर्छ। प्रदर्शनीमा यदि उभिएर सबैको कुरा सुन्यौं भने धेरैजसोको भूल निकाल्न सक्छौं। किनकि सम्झाउनेहरू नम्बरवार त हुन्छन् नि। सबै एकरस भएको भए फलानाले आएर भाषण गरौंस्- ब्राह्मणीले यस्तो किन लेख्थे? अरे, तिमी पनि ब्राह्मण हौं नि। बाबा फलाना हामी भन्दा होसियार छ। होशियारीबाट नै मानिसले दर्जा पाउँछन् नि। नम्बरवार त छन् नि। जब परीक्षाको रिजल्ट निस्कन्छ, तिमीलाई स्वतः नै साक्षात्कार हुन्छ अनि सम्झन्छौं हामी त श्रीमत अनुसार चल्दैथियौं। बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि विकर्म नगर। देहधारीसँग लगाव नराख। यो त ५ तत्त्वहरूले बनेको शरीर हो नि। ५ तत्त्वहरूको पूजा वा याद गर्नु छैन। यी आँखाले देखे पनि याद बाबाको नै गर्नु छ। आत्मालाई अब ज्ञान मिलेको छ। अब हामीलाई घर जानु छ फेरि वैकुण्ठमा आउनु छ। आत्मालाई जान्न सक्छौं, देख्न सक्दैनौं, त्यस्तै यो पनि बुझ्न सक्छौं। हो, दिव्य दृष्टिले आफ्नो घर वा स्वर्गलाई देख्न सक्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मनमनाभव, मध्याजीभव मतलब बाबालाई र विष्णुपुरीलाई याद गर। तिमी लक्ष्म्य र उददेश्य नै यही हो। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामीलाई अब स्वर्गमा जानु छ, बाँकी सबैलाई मुक्तिमा जानु छ। सबै त सत्ययुगमा आउन सक्दैनन्। तिमी हो देवी-देवताको धर्म। यो भयो मनुष्यको धर्म। मूलवतनमा त मानिसहरू हुँदैनन्। यहाँ छ मनुष्य सृष्टि। मनुष्य नै तमोप्रधान र फेरि सतोप्रधान बन्छन्। तिमी पहिला शूद्र वर्णका थियौं, अहिले ब्राह्मण वर्णमा छौ। यो वर्ण केवल तिमी नै हो। अरू कुनै पनि धर्ममा यस्तो भनिदैन- ब्राह्मण वंशी, सूर्यवंशी। यस बेला सबै शूद्र धर्मका छन्। जड समान अवस्थामा छन्। तिमी पुरानो भएपछि सारा वृक्ष जड, तमोप्रधान भएको छ। फेरि सारा वृक्ष त सतोप्रधान बन्दैन। सतोप्रधान नयाँ वृक्षमा त केवल देवी-देवता धर्मका नै हुन्छन् फेरि तिमी सूर्यवंशीबाट चन्द्रवंशी बन्छौ। पुनर्जन्म त लिन्छौं नि। फेरि वैश्य, शूद्र वंशी....। यी सबै कुरा हुन् नयाँ।

हामीलाई पढाउने ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँ नै पतित-पावन सबैका सद्गतिदाता हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई ज्ञान मैले दिन्छु। तिमी देवी-देवता बन्छौं फेरि यो ज्ञान रहँदैन। ज्ञान दिइन्छ अज्ञानीहरूलाई। सबै मानिसहरू अज्ञान अंधारोमा छन्, तिमी छौं उज्यालोमा। यिनीहरूको ८४ जन्मको कथा तिमीलाई थाहा छ। तिमी बच्चाहरूमा सारा ज्ञान छ। मानिसहरू त भन्छन्- भगवानले यो सृष्टि रच्यो भयो नै किन? के मोक्ष पाउन सकिँदैन? अरे, यो त बनी-बनाउ खेल हो। अनादि ड्रामा हो नि। तिमीलाई थाहा छ- आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को जन्म लिन जान्छ, यसमा चिन्ता गर्नु पर्ने आवश्यकता नै के? आत्माले गएर आफ्नो अर्को पार्ट खेल्यो। रुनु त तब पर्छ जब गुमेको चीज फिर्ता पाइन्छ। फर्केर त आउने होइन, अनि रोएर के फाइदा? अहिले तिमीहरू सबैलाई मोहजित बन्नु छ। कब्रिस्तानसँग के मोह राख्नु छ? यसमा त दुःख नै दुःख छ। आज बच्चा छ, भोलि गएर बच्चा पनि यस्तो बन्छ, पिताको टोपी उतार्न बेर लगाउँदैन। पितासँग पनि झगडा गर्न थाल्छन्। यसैलाई भनिन्छ अनाथको दुनियाँ। शिक्षा दिने कोही मालिक छँदै छैन। जब बाबाले यस्तो हालत देख्नु हुन्छ तब सनाथ बनाउन आउनु हुन्छ। बाबा नै आएर सबैलाई सनाथ बनाउनु हुन्छ। पिता आएर सबै झगडा मेटाउँदिनु हुन्छ। सत्ययुगमा कुनै झगडा हुँदैन। सारा दुनियाँको झगडा मेटाउँदिएपछि जयजयकार हुन थाल्छ। यहाँ धेरै संख्या माताहरूको छ। दासी पनि यिनैलाई सम्झन्छन्। विवाह गर्दा भन्छन्- तिमी पति नै ईश्वर, गुरु आदि सबै हुन्। पहिला श्रीमान् फेरि श्रीमती। अब बाबा आएर माताहरूलाई अगाडि राख्नुहुन्छ। तिमीमाथि कसैले जित पाउन सक्दैन। बाबा तिमीलाई सबै काइदा कानुन सिकाउँदै हुनुहुन्छ। मोहजित राजाको एउटा कथा छ। ती सबै बनाइएका कथाहरू हुन्। सत्ययुगमा त अकालमा मृत्यु नै हुँदैन। समय आएपछि एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। साक्षात्कार हुन्छ- अब यो शरीर पुरानो, बुढो भयो फेरि नयाँ लिनु छ, गएर सानो बच्चा बन्नु छ। खुशीले शरीर छोडिदिन्छन्। यहाँ त जतिसुकै बुढो भए पनि, रोगी भए पनि, यो शरीरबाट छुट्न पाएर हुन्थ्यो भनेर सोचे पनि मर्ने बेलामा अवश्य रुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- अहिले तिमी यस्तो ठाउँमा जाँदैछौ, जहाँ रुनुको त नामै हुँदैन। त्यहाँ त खुशी नै खुशी पाइन्छ। तिमीलाई केति धेरै खुशी हुनुपर्छ। अरे, हामी विश्वको मालिक बन्छौं। सारा विश्वको मालिक थियौं। अहिले टुक्रा-टुक्रा भएको छ। तिमी नै पूज्य देवता थियौ, फेरि पुजारी बन्छौ। भगवान त आफैं पूज्य आफैं पुजारी

बन्नु हुन्न। यदि उहाँ पनि पुजारी बन्नु भयो भने फेरि पूज्य कसले बनाउने? ड्रामामा बाबाको पार्ट बेग्लै छ। ज्ञानको सागर एउटा हुनुहुन्छ, उहाँ एकको नै महिमा छ। जब ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ भने सद्गति दिनको लागि कहिले आएर ज्ञान दिनुहुन्छ? अवश्य यहाँ आउनु पर्छ। पहिला त बुद्धिमा यो कुरा पक्का गर- हामीलाई पढाउने को हुनुहुन्छ?

त्रिमूर्ति, सृष्टि चक्र र कल्प वृक्ष- यिनै हुन् मुख्य चित्र। कल्प वृक्षलाई देखे बित्तिकै तुरुन्तै बुझ्ने छन् हामी त फलाना धर्मका हौं। हामी सत्ययुगमा आउन सक्दैनौं। यो चक्र त धेरै ठूलो हुनु पर्छ। लेखाई पनि पूरा हुनुपर्छ। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा देवता धर्म अर्थात् नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्दै हुनुहुन्छ, शंकरद्वारा पुरानो दुनियाँको विनाश र विष्णुद्वारा नयाँ दुनियाँको पालना गराउनु हुन्छ- यो सिद्ध होस्। ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा, दुवैको सम्बन्ध छ नि। ब्रह्मा-सरस्वती नै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। कलाको वृद्धि एक जन्ममा हुन्छ अनि कला कम हुन ८४ जन्म लाग्छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- ती शास्त्रहरू ठीक हुन् वा म ठीक हुँ। सच्चा सत्यनारायणको कथा त मैले सुनाउँछु। अहिले तिमीलाई निश्चय छ- सत्य बाबाद्वारा हामी नरबाट नारायण बनिरहेका छौं। पहिलो मुख्य कुरा, मानिसलाई कहिल्यै पनि बाबा, टिचर, गुरु भनिदैन। गुरुलाई कहिल्यै बाबा वा टिचर भनिन्छ र? यहाँ त शिवबाबाकहाँ जन्म लिन्छौं फेरि शिवबाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ अनि साथै पनि लिएर जानुहुन्छ। यस्तो कुनै मानिस त हुँदैन जसलाई बाबा, टिचर र गुरु भनियोस्। यहाँ त एउटै मात्र बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई सुप्रिम फादर भनिन्छ। लौकिक पितालाई कहिल्यै सुप्रिम फादर भनिँदैन। सबैले उहाँलाई नै याद गर्छन्। उहाँ बाबा त हुनुहुन्छ नै। दुःखमा सबैले उहाँलाई याद गर्छन्, सुखमा कसैले याद गर्दैनन्। उहाँ बाबा आएर स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ५ तत्त्वहरूले बनेको यो शरीरलाई देखेर पनि याद बाबालाई गर्नु छ। कुनै पनि देहधारीसँग लगाव नराख। कुनै विकर्म गर्नु छैन।

२) यस बनी-बनाउ ड्रामामा हरेक आत्माको अनादि पार्ट छ, आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ, त्यसैले शरीर छोड्दा चिन्ता गर्नु छैन, मोहजित बन्नु छ।

वरदान:- बाह्यमुखी चतुराइबाट मुक्त रहने बाबाको प्रिय सच्चा सौदागर भव बापदादालाई दुनियाँको बाह्यमुखी चतुराइ मन पर्दैन। भनिन्छ- भोलाहरूका भगवान्। चतुर सजानलाई भोला बच्चाहरू नै मन पर्छ। परमात्माको डाइरेक्टरीमा भोला बच्चाहरू नै विशेष भौ.आई.पी. हुन्। जसमा दुनियाँको आँखा जाँदैन- उनीहरू नै बाबासँग सौदा गरेर परमात्म-नयनको सितारा बन्छन्। भोला बच्चाहरूले नै दिलबाट भन्छन्- “मेरा बाबा”, यसै एक सेकेन्डको एक बोलीद्वारा अनगिन्ती खजानाहरूको सौदा गर्ने सच्चा सौदागर बन्छन्।

स्लोगन:- सबैको स्नेह प्राप्त गर्नु छ भने सदा मीठो बोली बोल।

सूचना:- आज बाबा मिलनको दिन हो।